

[Himmelstrup.]

tal har tiltrådt dette forslag med de ændringer, som findes i betænkningen til dette lovforslag under nr. 1, 2 og 3. Disse ændringsforslag tager som helhed sigte på at fritage alle automobiler, der benyttes til erhvervsmæssig personbefordring — de såkaldte hyrevogne —, for denne tillægsafgift.

Jeg skal med disse få ord anbefale de stillede ændringsforslag til vedtagelse her i det høje ting; forhåbentlig vedtages ændringsforslagene nu her ved anden behandling, og jeg skal derefter anbefale de pågældende lovforslag til vedtagelse ved tredje behandling.

Endelig er der udenfor betænkningen til det første lovforslag, forslaget om forbrugsafgifter, af medlemmer af det kommunistiske parti stillet et ændringsforslag, som vedrører hele tobaksbeskatningen — et ændringsforslag, der, såvidt jeg kan se, er ganske enslydende med et lovforslag, der blev fremsat af de samme medlemmer i januar måned i år, og som for tiden er til behandling i et folketingsudvalg. Dette ændringsforslag skal jeg anbefale at stemme imod, når det kommer til afstemning.

Endvidere er der, ligeledes udenfor betænkningen, af det ærede medlem hr. Tholstrup stillet et ændringsforslag til lovforslaget om forlængelse af den midlertidige tillægsafgift af visse motorkøretøjer. Også dette ændringsforslag skal jeg anbefale det høje ting at stemme imod, når det kommer til afstemning.

Fuglsang: Jeg kan på mit partis vegne naturligvis kun med glæde og tilfredshed hilse, at udvalget i nogen grad har taget hensyn til det spørgsmål om tobaksafgiftens beskæftigelsesmæssige følger, som det ærede medlem hr. Alfred Jensen rejste i januar måned ved fremsættelsen af forslag til lov om ændringer i loven nr. 436 af 19. november 1950 om ændringer i forbrugsafgiftslovene og toldloven, derigennem at man har foreslået visse nedsættelser i cigarafgiften. Når udvalget i sit ændringsforslag i betænkningen foreslår disse nedsættelser, ser jeg heri et resultat dels af mit partis forslag, hvorved spørgsmålet overhovedet blev rejst, dels — og især — af, at mit partis forslag i høj grad dækker den indstilling, der hersker ude i befolkningen. Man behøver blot at se på den imponerende liste over deputationer, som har henvendt sig til udvalget under dets kortvarige forhandlinger; de er der næsten allesammen: Bryggeriforeningen, Tobaksindustrien, Textilfabrikantforeningen,

radiobranchen o. s. v., o. s. v. Alt dette viser disse afgifters omfattende virkninger på beskæftigelse, på produktion og omsætning her i landet, men det viser også efter min mening, at det *er* ikke — og *kan* ikke være — nok med den forholdsvis beskedne nedsættelse i cigarafgifterne, som er foreslået. Det kan måske nok være rigtigt, at netop cigarafgiften har den største direkte beskæftigelsesmæssige betydning, men det er lige så rigtigt — som det ærede medlem hr. Alfred Jensen påviste i januar måned, og som hele denne lange række af deputationer var udtryk for, og som også arbejdsløshedstallet viser —, at hele den kolossale nedskæring af forbruget, som disse skatter overhovedet betyder, har virkninger, der rækker langt ud over de områder, som direkte rammes af skatterne. Derfor kan det ikke være nok at nedsætte cigarafgiften; det er nødvendigt også at nedsætte de langt større og derfor langt dybere virkende cigaretafgifter m. m. Mit parti vil derfor ikke alene stemme for det af udvalget stillede ændringsforslag om cigarafgiftens nedsættelse, men vi finder det nødvendigt ved denne lejlighed at fastholde og anbefale ærede medlemmer af det høje ting også at stemme for de af vort parti udenfor betænkningen stillede ændringsforslag.

Det samme gælder vort ændringsforslags punkt 3, som går ud på at ophæve papirafgifterne, hvis virkninger såvel det ærede medlem hr. Alfred Jensen i januar måned som jeg selv ved første behandling var inde på. Når man læser listen over alle de deputationer, som overfor udvalget har fremhævet deres specielle interesser og synspunkter, så er der en ting, som jeg synes i nogen grad falder i øjnene: mellem alle erhvervenes folk vil man forgæves søge efter dem, som i en sådan situation turde repræsentere de hårdest ramte, nemlig arbejderne og de vedkommende fags repræsentanter; men de er der ikke. Som jeg nævnte under forslagenes første behandling, gik i 1917 fagenes repræsentanter i spidsen for deres medlemmer i demonstrationstog til rigsdagen. Nu synes disse fags repræsentanter at være optaget af helt andre ting, nemlig af at få vedtaget et mæglingsforslag, hvis tilsyneladende forbedringer meget hurtigt vil blive opspist af forslag som dem, vi her behandler.

I denne forbindelse, sådan tør jeg næsten udtrykke det, vil jeg lige nævne udvalgsflertallets forslag om, at lovforslaget forlænges for kun to måneder, indtil udgangen af maj i år, i stedet for som oprindeligt fore-